

תת"ע 4545/08/17 - מדינת ישראל נגד פאיז אלנבארי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4545-08-17 מדינת ישראל נ' אלנבארי
תיק חיצוני: 34210053905

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב
פאיז אלנבארי ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של נהיגת רכב כאשר רישיון נהיגתו פקע (מורשה במקור לנהיגה) וללא ביטוח תקף.

אף שמדובר בעבירה לגביה נהוגה ענישה מתונה התלויה במשך פקיעת רישיון הנהיגה (קל וחומר לאחר שהחוק ביחס לחידוש רישיון הנהיגה לאחר פקיעה עד 10 שנים תוקן) עתרה המדינה לענישה מחמירה מאד הכוללת מאסר בפועל ופסילה נוספת לתקופה ממושכת.

עמדתה העונשית של המדינה נובעת מהעובדה כי כנגד הנאשם תלוי מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה בת 7 חודשים, ענישה הנובעת מעבירה של נהיגה בזמן פסילה אותה ביצע והושת עליו תנאי משולב הכולל גם עבירה של נהיגה בזמן פקיעת רישיון נהיגה.

ב"כ הנאשם סבר כי לפרשה זו ראוי ענישה בעלת אופי שיקומי.

לשיטת ההגנה אין כל הלימה בין עבירה של נהיגה ברכב עם רישיון נהיגה שתוקפו פקע לבין מאסר לתקופה בת 7 חודשים שירצה הנאשם אם יופעל ולא יוארך המאסר המותנה התלוי כנגדו.

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל:**

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

אלא שבפרשה זו המדובר במורשה לנהיגה. אין המדובר במי שמעולם לא עבר את מבחני הרישוי אלא במי שבשנת 2002 עבר את כל מבחני הרישוי ומסיבות שונות לא שילם את אגרת הרישוי בזמן ולא חידש את רישיונו תקופה העולה על שנתיים.

תסקיר שירות המבחן למבוגרים אשר הוגש אינו חיובי ואינו תומך בענישה בעלת אופי שיקומי. שירות המבחן סבור כי נאשם זה מתקשה בהצבת גבולות עצמיים ולכן לא בא בהמלצה להארכת המאסר המותנה.

לחובת הנאשם משנת 2002 ארבעים הרשעות תעבורה אך למען ההגנות חלק גדול מהן עבירות קנס.

שקלתי ארוכות את הענישה הראויה בפרשה זו.

נקודת הקושי מצויה בפרשה זו בעובדה כי מאסר מותנה לתקופה בת 7 חודשים הוטלה על הנאשם, תקופה אותה לא ניתן בהתאם לחוק לרצות בדרך של עבודות שירות.

אני מסכים עם עמדתו של ב"כ הנאשם כי ראוי שעיקרון ההלימה ייצר בסופו של יום ענישה המקיימת יחס סביר והולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ובין סוג ומשך הענישה הנגזרת.

עיקרון זה נכון שיופעל הן לחומרה והן לקולה כאשר ענישה ראויה נבחנת מול עבירה נתונה בנסיבותיה.

בפרשה זו אין חולק כי הנאשם נהג רכב כאשר רישיון נהיגתו לא היה בתוקף.

עד לשנתיים פקיעת רישיון נהיגה המדובר בעבירת קנס זאת מכח החוק.

מעבר לשנתיים פקיעה מתחילה באופן פרוגרסיבי ענישה נוספת הכוללת פסילה מותנית, לאחר מכן פסילה בפועל ובמקרים נדירים מאסר מותנה.

לא הוצגה לבית המשפט בפרשה זו כל ראיה פוזיטיבית המראה מה משך פקיעת רישיון הנהיגה של הנאשם.

הנאשם הודה כי רישיונו פקע מעל שנתיים, אך משך החריגה לא הוכח על ידי המדינה בשום שלב.

לא יוחסה לנאשם נהיגה פוזיטבית ברכב והוא גם לא נהג בזמן פסילת רישיון נהיגתו.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה.

נכון כי מאסר מותנה הנובע במקור מעבירה של נהיגה בזמן פסילה הוא בר הפעלה בפרשה זו אך הפעלתו בנסיבות לעיל (למרות תסקיר שירות המבחן) ייצר ענישה בלתי מידתית בעיני.

לו היה נוהג הנאשם בזמן פסילה או שהמדובר היה בבלתי מורשה לנהיגה במקור, יותר מסביר כי עמדתה העונשית של המדינה הייתה מתקבלת. אולם, כאשר בפקיעת רישיון עסקינן, אין אני סבור כי נכון או צודק יהיה להפעיל כנגד הנאשם

עונש מאסר בפועל לתקופה בת 7 חודשים.

יחד עם זאת, ולאור החלטתי להאריך את המאסר המותנה בפרשה זו, צריך עונש הפסילה לאזן החלטה זו, וברכיב זה לתקבל עומדתה העונשית של המדינה להחמרה עם הנאשם.

לפיכך הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך ₪ 1000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רישיון הנהיגה לתקופה של 12 חודשים.

פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה כנגדו.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 6 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט זה ביום 17.2.15 בתיק 1189-12-14 לריצוי באופן מצטבר לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל.

ה. הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 8 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט זה ביום 9.9.14 בתיק 313-09-14 לריצוי באופן מצטבר לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל. בסה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי פסילה בפועל כתוצאה מגזר דין זה במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה כנגדו.

ו. מורה על הארכת 7 חודשי מאסר מותנה אשר הוטל על הנאשם בתיק 1189-12-14 ביום 17.2.15 בבית משפט זה למשך שנתיים נוספות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ט, 16 ינואר 2019, נוכחות הצדדים.